

med andre dele af den danske befolkning, og jeg vil sige en gang til: Der er ikke nogen i dette Ting, der behøver at være ked af, at det her forslag kommer igennem, for det var så sandelig på tide.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg har da ikke noget imod, at man laver gode forhold f.eks. for små iværksættere, ingen problemer med det, men pointen er, at med det her forslag laver man en forskelsbehandling, som går ud over det danske sundhedsvæsen, sådan at man får et A-hold, som kommer foran i køen, og man har så den store gruppe, der står uden for arbejdsmarkedet, som kommer bag i køen. Det synes jeg ikke er en ærlig måde at lave erhvervs politik på, fordi det får nogle uhyggelige sundhedsmæssige konsekvenser.

Det her forslag handler ikke om at skabe bedre sundhed, det handler ikke engang om at stille selvstændigt erhvervsdrivende med deres nøglemedarbejdere, det har skatteministeren selv svaret på, det drejer sig ene og alene om at give erhvervsstøtte, og vi synes, det er en dybt usympatisk måde at gøre det på.

Formanden:

Fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

I Det Radikale Venstre finder vi dette lovforslag stærkt betænkeligt af flere grunde.

Det er jo et i en lang række af skatteforslag, som regeringen, fortrinsvis med Dansk Folkeparti, ja, jeg tror kun sammen med Dansk Folkeparti, har fremsat i den tid, regeringen har siddet, som underminerer skattegrundlaget, og for hvert forslag af den karakter får vi en større og større opgave med at løse de egentlig udfordringer, vi står over for, nemlig at skabe et tilpas stort arbejdsudbud, og dertil skal der bruges en markant nedsættelse af marginals-katten.

Dette her trækker den forkerte vej. Det er et eksempel på, at der mangler sammenhæng og konsekvens i regeringens politik. Den siger et og gør noget andet, og det andet, den gør, er med til at skabe nogle illusioner og bekræfte nogle illusioner. Det her handler ikke så meget om de små erhvervsdrivende osv., det handler om kampen om billedet af virkeligheden.

For år tilbage kom der en WHO-rapport, det var i oktober 2000, der havde forskellige analyser og placerede Danmark på forskellige plad-

ser. Når jeg spørger ude i forsamlingshusene, om de kan huske, hvor Danmark var placeret, så kan de huske hr. Jørgen Winther stående på den her talerstol og fortælle, at Danmark var nr. 34.

Når man kigger på, hvad der står i rapporten, så viser det sig, at Danmark er nr. 3, når vi ser på sygehusvæsenet.

Vi har også hørt hr. Jørgen Winther stå på denne talerstol sekundært af andre borgerlige politikere gennem årene og fortælle, at der er 265.000 mennesker på ventelister i Danmark. Det tal var rigtigt for 2000, hvis man spurgte, hvor mange mennesker der i løbet af ét år overhovedet havde stået på en venteliste til behandling på sygehusene.

Se, nu har vi hørt den ene efter den anden borgerlige politiker stå heroppe og fortælle, at forsikringsordningerne bringer ventelisterne ned. Ingen har ulejlighet sig med at forklare, hvordan det kan lade sig gøre.

Vi har også hørt den ene efter den anden stå heroppe og sige, at ventelisterne er på vej ned. Jeg kan oplyse for Folketinget, at det er ikke muligt at få tal for det for den periode, der har siddet en venstre-konservativ regering. Ingen ved noget om det. Det er bare illusionsmageri, og det er igen et eksempel på kampen om billedet af virkeligheden.

Nu har regeringen så en politik på bl.a. sygehusområdet. Den har givet en 2-måneders-garanti. Hvis ikke man bliver behandlet inden for 2 måneder, kan man søge et privathospital eller til udlandet.

Jeg må gå ud fra, at den politik står til troende, og jeg må gå ud fra, at alle mennesker benytter den, hvis de overhovedet har mulighed for det, og at derfor enhver seng i dette land er optaget.

Kl. 14.50

Vi mangler stadig væk at forstå sammenhængen i det, regeringspartierne siger. Ikke nok med at de fylder alle senge op, både på de offentlige og de private sygehuse med den måde, som de har organiseret det på, og det er såmænd al ære værd, det er slet ikke det, men hvordan kan man så få en plads på et privat sygehus, der må være fyldt af de mennesker, der står på venteliste? Ingen skal fortælle mig, at vi er gået fra at have 265.000 på venteliste i år 2000 og til, at vi nu i år 2002 ikke har nogen på venteliste.

Derfor har både fru Ester Larsen og alle mulige andre, der har forsøgt at forsvare det her makværk, den usammenhængende politik, re-